

l'escuranda

projecte de comunicació popular

publicació bimestral gratuïta | núm. 1 | desembre 2009 - gener 2010

Breus

Precària estació de busos

A Amposta no disposem d'una estació adaptada a les necessitats que té una capital de comarca: no consta d'un edifici habilitat per a refugiar els usuaris de les inclemències metereològiques, ni d'una taquilla on comparar els bitllets i consultar horari, i encara menys una bona situació dins el municipi.

L'anterior estació davant La Lira no compta amb un recinte tancat, tan sols hi ha el cobert de vidre.

L'actual estació, al costat de l'Oficina de Turisme, consta només d'un calaixó amb banquet. Finalment cal recordar que s'han suprimit les parades de l'Av. de Catalunya i de l'Av. de la Ràpita (a l'alçada de la gasolinera).

Valoració positiva del número 0 de l'Escuranda

Després de la publicació del número 0 vam poder observar com alguns dels perillosos cables elèctrics que hi havia per l'Av. de la Ràpita van passar a estar ben recollits. D'altres, però, encara continuen igual.

També va tenir efecte la nostra denúncia sobre el web dels Boixos Nois, grup d'ideologia ultradretana allotjat al portal www.amposta.info, ja que en pocs dies va deixar de ser accessible.

Estes dos petites victòries demostren que si fem sentir la nostra veu és possible canviar les coses.

Quan l'acabes de llegir, no lences l'Escuranda a la paperera: passa-la!

Memòria històrica en perill

Durant la guerra del 36, a Amposta, com a arreu de l'estat, els partidaris del govern republicà van haver de lluitar per les seues vides, defensant la seua ciutat.

Un element clau en esta lluita eren les trinxeres. Caminant pels afores de la ciutat (concretament per darrera del cementeri) encara en podem veure. La seua ubicació fa pensar que la seua finalitat era tenir bona visibilitat i poder controlar la situació en tot moment. Tot i que alguna ja ha estat destruïda, se n'han conservat algunes. Destaca una que es troba al mig d'una placeta amb gronxadors, així com una altra situada a sobre d'un turonet al costat de la carretera de l'eix de l'Ebre.

Esta darrera es troba en perill, ja que en motiu de la futura construcció del complex comercial anomenat "Boulevard Castellania" s'edificarà a la zona, i per tant no podrà ser restaurada ni exposada a la visibilitat de tothom, com a patrimoni cultural de la ciutat.

BY NC ND

l'escuranda, projecte de comunicació popular
web: <http://www.escuranda.cat>
correu electrònic: contacte@escuranda.cat

Publicació registrada sota llicència Creative Commons Reconeixement-No comercial-Sense obres derivades. Pots copiar i distribuir l'obra a condició de citar-ne la font. Consulta la llicència completa al nostre web.

Vols col·laborar amb "l'escuranda"? Vols anunciar-te? Tens alguna crítica o proposta? Visita la nostra web o envia'ns un correu i prompte rebràs resposta!

Amposta

Només 3 de cada 10 trens direcció Tarragona i Barcelona estan enllaçats amb autobús des d'Amposta

Oriol Fuster Cabrera. Només 3 de cada 10 autobusos del trajecte Vinaròs-Tortosa van coordinats amb los horaris de RENFE., per la qual cosa resulta molt complicat agafar el tren dignament si no és amb transport privat: l'usuari o usuària pot arribar, en el pitjor dels casos, a haver d'esperar-se fins a 70 min. a l'estació, ja que l'autobús següent arriba 10 min. després que marxe el tren.

Alguns exemples d'esta (des)coordinació són el tren que surt a les 6:26 de l'Aldea cap a Barcelona, que no té enllaç amb autocar des d'Amposta perquè el primer bus arriba a les 7; el tren que arriba de Barcelona i Tarragona a les 18:35 (un dels més utilitzats pels prop de 500 jòvens estudiants ampostins que viuen fora entre setmana), amb 40 min. d'espera gratuïta; o l'últim tren cap a Barcelona en horari

entre setmana, que surt a les 19:50 i "invita" la persona que viatja en autobús des d'Amposta a estar-se 50 min. observant la preciosa arquitectura dels edificis de l'estació i establint valuosos vincles afectius amb el personal de l'estació i altres viatgers.

Fes sentir la teua veu!

HIFE

-Web: www.hife.es

-Telèfon: 977 44 03 00

Delegació Territorial de la Generalitat de Catalunya

-Web: www.gencat.cat

-Telèfon: 977 44 12 34

L'humor és bo per al cor

Segons José Maria Chavarria, representant de la HIFE entrevistat telefònicament, els horaris depenen en bona part de la Generalitat de Catalunya, i el nombre de gent que va d'Amposta a l'Aldea és molt inferior al que va d'Amposta a Tortosa, per la qual cosa han de prioritzar la quadratura d'horaris d'esta última ruta. Respecte el fet que els autobusos no paren a l'estació, sinó que obliguen els viatgers a baixar a la parada situada al mig de la N-235, l'explicació del Sr. Chavarria ha estat que això és degut a la dificultat que tenen els autobusos actuals per maniobrar a l'estació. Fa uns anys, quan el vehicle era un minibus (similar a l'utilitzat en el transport interurbà de Tortosa), sí que s'aturava a l'estació, facilitant considerablement el viatge a persones grans o estudiants amb maletes que avui dia una vegada han baixat del bus han de caminar mig quilòmetre costa amunt fins arribar a l'estació.

Des de l'escuranda invitem als ampostins i ampostines amants dels reptes a intentar fer quadrar els horaris de la HIFE i la RENFE sense perdre els nervis, i aprofitem per agrair a la Generalitat de Catalunya i als empresaris de les dos companyies la seua voluntat de popularitzar l'ús del transport públic a les Terres de l'Ebre.

El "Plan E": un malbaratament de diners?

Redacció. El govern estatal va aprovar la concessió, mitjançant els Fons d'Ocupació Municipal, d'un seguit de fons per a incentivar la creació de treball. A Amposta se'ns van concedir 3'5 milions d'euros, però com ha passat en la majoria de municipis els 60-70% d'estos fons han anat a parar a les butxaques dels empresaris que han concursat.

No s'ha creat ni treball estable i, ni de bon tros, unes condicions dignes de treball. Altrament cal destacar que els immensos cartells que anuncien este Plan-E costen vora els 1.500 euros així com la seua col·locació està pel voltant dels 500 euros. Només cal entrar al web d'este Plan-E per veure clarament el malbarament de diners i la propaganda partidista que es desprèn d'esta campanya. Són ja moltes les veus que denuncien que este Plan-E no es tracta d'altra cosa que una campanya de promoció del govern de l'estat, tanmateix, des dels governs municipals.

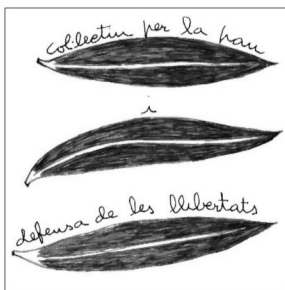
Publicitat

No et limites a contemplar aquestes hores que ara vénen: baixa al carrer, i participa.

No podran res davant un poble unit, alegre i combatiu.

www.maulets.org/ebre
ebre@maulets.org
MAULETS
el jovent independentista revolucionari

Classes de català

- Certificats (tots els nivells)
- Proves d'Accés Universitat (majors 25 anys)
- Batxillerat i ESO
- Filosofia, Literatura, Història

Professor titulat.
Classes personalitzades.
Contacte: 695.355.279 (Pep)

Tens un negoci?
Ets membre d'un col·lectiu?

Anuncia't a l'Escuranda!

Tarifes a partir dels 10€ | +info: publicitat@escuranda.cat

L'agricultura ecològica, una alternativa

Pepo Gil. Les condicions que marquen l'agricultura ecològica són el respecte al medi ambient i a la salut dels pagesos que conreen les terres i l'obtenció dels productes sense cap classe de residus químics. Els pagesos que practiquen este tipus d'agricultura estan sotmesos a un reglament de normativa europea que en el cas del nostre país controla el CCPE (Consell Català de la Producció Agrària Ecològica; depenent del Departament d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya), que és qui certifica el producte final.

La majoria d'estos pagesos pertanyen a la Cooperativa HORTEC SCCL, amb seu a Mercabarna. Els socis són de Catalunya i el nord del País Valencià. La diferència entre este tipus d'agricultura i l'agricultura química, és que esta darrera contamina el medi ambient i la salut dels pagesos. A més, amb l'agricultura química es creen residus tòxics i es provoca la desertització i desfertilització dels conreus, així com es produeix un sotmetiment dels pagesos a les multinacionals que controlen la producció i la distribució.

És, per tant, innegable que l'agricultura ecològica comporta beneficis, tant pel que fa a conservació del medi ambient com en el benefici econòmic que suposa la distribució de productes en règim de cooperativa.

Cultura

La literatura central dels Països Catalans

Raül Najas Martí. Quan em van demanar que parlés sobre literatura ebrenc en aquest article em va vindre al cap l'error d'aquest concepte. Hi ha manifestacions literàries que provenen de la Franja o del nord del País Valencià. Per això trobo més adient -per a referir-nos a aquestes manifestacions que comparteixen un mateix subdialecte- emprar el terme literatura central.

Ens tenen acostumats a pensar que la literatura central és de caire menor i amb voluntat localista, la qual cosa alguns autors han contribuït a palesar. Res més lluny de la realitat, la literatura central ostenta una qualitat i quantitat prou envejables. Però no cal oblidar que existeix el perill del tòpic i del "pagesotisme" que hem d'evitar si volem que entenguen -i entenguem- la nostra literatura sense cap tipus de perjudici.

Gràcies a plataformes com La Fira del Llibre Ebrenc, la llibreria Serret, l'editorial Aeditors o el bloc de Jesús M. Tibau entre d'altres, la literatura central està adquirint una presència i valor normal com qualsevol d'arreu del país.

Un debat permanent que tenim en la nostra literatura és el del dialecte. Podem trobar de tot, des de llibres íntegrament en variant Barcelonina -inclòs el lèxic-, llibres amb variant estrictament Tortosina -un exemple és el sempre original Albert Roig-, alguns escrits "talcomsona" replets de castellanismes legitimats que afortunadament són publicacions molt poc freqüents, i finalment els que personalment considero més adients, els escrits amb les formes valencianes normatives -que són les formes estàndard més aproximades al nostre parlar- i amb el lèxic propi del Tortosí.

M'he pres la llibertat de fer un parell de recomanacions dels autors que personalment més m'han atret. En poesia recomanaria al que potser ja ha esdevingut un clàssic: Gerard Vergés. El poemari *Córrer la taronja*, d'Albert Roig. I un poeta jove -i genial rapsode- que ha publicat el seu primer poemari, l'Eduard Carmona: *El Llibre dels errors*. Per altra banda en prosa destacaria a Jesús Moncada, que mai ha deixat de ser actual. Llibres com *Històries de la mà esquerra* o *Calaveres atònites* ho demostren. I *La ciutat invisible* de l'innovador Emili Rosales.

En aquesta cultura consumista i global de Zafons, Dan Browns i sensacionalismes similars que pretenen -i ho estan aconseguint- forçar-nos al pensament únic, cada cop és més difícil fer sentir el crit d'aquest raonament de país que no cessa mai. Però si llegim ho aconseguirem.

A hores d'ara no hi cap dubte que la crisi és inherent al sistema econòmic que ens ha tocat viure.

Este sistema, el capitalisme, s'autoregula periòdicament amb acumulacions de diners cada vegada en més poques mans mentre que les classes populars ja fa anys que estem en crisi: la crisi que provoca el neguit de no tenir un treball estable i on a més, no rebem un sou just, la crisi que provoca viure amb la soga al coll que els bancs ens posa per tenir una casa... I així podríem estar pàgines i pàgines, enumerant totes les facetes de les nostres precàries vides.

Tanmateix, no tothom ha d'afrontar esta situació precària. Això es fa molt visible en aspectes com, per exemple, els sous que rebem pel nostre treball.

Els indicadors econòmics demostren clarament que els treballadors catalans ens trobem a la cua de la mitjana estatal i europea en salari i renda, i també ressalten un augment alarmant de la jornada laboral de treball nocturn i de cap de setmana.

Som molts els i les ebrencs que hem de "viure" amb el Salari Mínim Interprofessional (570.6€ al mes) o amb la pensió mínima de jubilació (338.84€ al mes).

A l'altre extrem, polítics com Manel Ferré (CiU), segons dades de la Federació de Municipis de Catalunya (FMC), cobra 59.800 €/any, i segons dades del BOPT 51.300 €/any (per 34 hores setmanals); Ferran Bel (CiU), alcalde de Tortosa, cobra 63.750 €/any (amb una dedicació del 75%).

Just? A nosaltres no ens ho sembla gens.

"A tot arreu hi ha més necessitats que recursos per a les persones en situació precària"

Ma Pilar Alfaro
Ariadna Reverté

A què es dedica Atzavara Arrels? Quantes persones conformen l'associació?

A Atzavara volem facilitar una primera acollida a les persones que han emigrat dels seus països, i treballem per a fomentar el respecte, la convivència i l'enriquiment mutu. El proper 10 d'octubre de 2010 l'associació complirà 10 anys. Ara som més d'una trentena de socis, i molts voluntaris que participen en les activitats.

Quins projectes i campanyes esteu desenvolupant en l'actualitat?

Durant tot l'any, tenim cursos d'acolliment lingüístic i cultural, serveis d'acollida, punt d'informació, clubs de lectura fàcil i tallers de conversa en català, voluntariat per la llengua, tallers iniciació a la informàtica, etc.

Hi ha també un espai per a dones i un altre per a joves, on compartim experiències amb l'objectiu d'afavorir el coneixement de la nova societat d'acollida i d'enfortir la seua autoestima.

Daniela Mansilla és voluntària i una de les dinamitzadores de l'associació Atzavara Arrels de Tortosa.

Nascuda a Rosario (l'Argentina), porta 9 anys vivint a Catalunya, els mateixos que porta en marxa l'associació.

Web: <http://www.atzavaratortosa.org>

Quin és el vostre punt de vista sobre la situació actual de la dona? Existeix realment una igualtat?

Jo crec que justament com que no estem en igualtat és necessari crear campanyes, ministeris o parlar de la coeducació per a arribar a aquest objectiu. Estem vivint una etapa molt important a nivell mundial, ens estem conscienciant de que este món ha de canviar i molta gent està realitzant la seva lluita personal. Penso que la lluita de les dones és la més important de totes, ja que representa un canvi de paradigma, un canvi en les relacions entre els hòmens i les dones i un canvi en el futur de la societat en general.

Quines accions es podrien fer des de les institucions per millorar la situació de les persones en precari?

Creo que a tot arreu hi ha més necessitats que recursos per a les persones en situació precària, i per això es creen entitats, plataformes i associacions com la nostra. Quan l'administració aconsegueixi solventar

totes estes mancances segurament les associacions podríem pensar en nous objectius.

Com es pot ajudar els més necessitats?

Si hi ha persones que creuen que fa falta alguna cosa, en este cas relacionat amb les persones que arriben des d'altres llocs, que la facen: que participen en associacions i que desenvolupen les seues idees per a contribuir així en esta societat.

Així viuran una realitat més propera que la que els mitjans de comunicació ens donen a diari.

On podem trobar-vos?

Atzavara Arrels és un lloc obert a tothom: no és un lloc per a immigrants, és un lloc per a les persones de les Terres de l'Ebre, des de les que tenen unes necessitats concretes a les que tenen ganes de fer coses per a la millorar la seua comunitat.

Vos invitem a participar de la nostra associació i a informar-vos sobre les nostres activitats. A Tortosa podeu trobar-nos al carrer Poeta V. García 3, davant l'estació del tren. També podeu consultar la nostra web, atzavaratortosa.org, o trucar-nos al telèfon 977 44 05 58.

Memòria històrica

per José Juan Ferré Fomós

Amb la mort de Francisco Franco, tothom esperava la restauració d'allò que el feixisme havia usurpat per les armes. Tanmateix el xantatge que exerciren les forces de dretes i la claudicació d'una esquerra sumisa a les tesis reformistes, van fer que el somni de restaurar la República es transformés en la imposició de la monarquia borbònica.

Avui, 32 anys després de l'esmentada restauració, el poble, encara que amb entrebancs, busca la recuperació de la dignitat d'aquells que ho van donar tot, fins i tot la vida. I també busca posar els pobles de l'estat espanyol a l'alçada del món modern, per fomentar així la recuperació i manteniment de la memòria històrica. Els pobles i els seus govornants estan obligats moralment a restituir i conservar esta memòria.

Aquí a les nostres terres, són molts els símbols que la determinen. A Amposta cal destacar les trinxeres i el niu de metralladores que es troba ubicat darrere el cementiri municipal.

Conservar estos indrets és fonamental per a mostrar a la generacions més joves el que va representar la Guerra d'Espanya entre els anys 1936 i 1939. I com ja sabem, els pobles que no preserven la seua història, estan exposats a repetir-la

Publicitat

Tens un negoci?
Ets membre d'un col·lectiu?
Anuncia't a l'Escuranda!

Tarifes a partir dels 10€ | +info: publicitat@escuranda.cat

Punt d'informació
laboral i classes de
català

Per a nous i
aturats i treballadors
precaris

SERVEI GRATUÏT

+info: dimecres, de 19h a 20h, al
CASAL POPULAR PANXAMPLA
(C/Gil de Frederich, 6 - Tortosa)

www.sindicatos.cat | cos.deltaebre@gmail.com
coordinadora obrera sindical

Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans
Escola Agrària d'Amposta

Contacte:
sepcagraria@live.com